



ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 10.

V Ljubljani, 1. oktobra 1890.

Leto XX.

Cvetke in metuljčki.

Cvetke in metuljčki
Séstrice so, brati.
In pomlad je mehka
Jim preljuba mati.

Hčerke čarolične
Le za dom skrbijo,
A nemirni dečki
V daljni svet hitijo.

Čez goré, dolíne
Plavajo veselo;
Zdajci jih nebó je
V sinji vzduh objelo.

In nižav se zopet
Čudijo lepoti,
Tujih ptičic pesmam
In cvetíc krasoti.

Za pozdrave lepe
Od neznanih sester
Cvetke v krila vtkejo
Mnog jim biser pester . . .

Mnogo so krasote
Videli po svéti;
K sestram spet srce jim
Hrepeni vzletéti.

Rožice nenadne
Radosti vzdrhtijo,
Po poljubi prvem
Vprašati hitijo . . .

Bratje zašumljajo
O prečudnih pticah,
O gorah zelenih,
Bísernih vodicah;

In o divnem cvetji,
Ki na morji plava,
In o krajih bujnih,
Kjer se dan zaznava.

Slušajo jih cvetke,
Gledajo debelo:
To se ne bi niti
V sanjah jim zazdelo!

Ko jim rujno jutro
V jasna lica dihne,
Tákrat preživahni
Pógovor potihne.

A sovražnik mraz je
Tù okoli hodil,
In hudó brezskrbnim
Cvetkam je naškodil.

Tožno zdaj poveša
Cvetje glavce mile:
V gorko perje niso
Se nocoj zavile.

Oj gorjé, sirote
Morajo umreti!
A brez njih metuljčki
Nečejo živeti.

Jutri žolto listje
Vésne rod zakrije.
Morda potna ptica
Solzo zanj prelije . . .

Stanetinski.



Pozabljeni pevci.

(Črtica iz prirode; spisal —è.)



hò, kaj pa bode to? — poprašujete se morda, dobri čitateljčki moji, prebravši gorenji naslov. Kaj nè, pevcev je dosti na tem božjem svetu? V velikih mestih pojó izučeni pevci in pekinje na odru, a posluša jih na tisoče poslušalcev, v vaškej cerkviči glasi se v nedeljo vesela pesen mladih, čistih grl, na slavo vsemogočnemu nebeškemu Očetu, na cerkvenih shodih pojó in godejo na svoje javorove gosli starci slepci, zapóje si veseli pastirček na paši poleg svoje živinice in kolikokrat ne pojete tudi vi one mile, nežne pé-sence, katero vas je naučila vaša dobra mamica? Vender o vseh teh vam ne bodem pripovedoval danes, o njih povem vam raje pri kakej drugej priliki. Danes pojdimo malo v naravo, v to lepo, veličastno oznanjevalko vsemogočnosti Božje in oglejmo si malo one pevce, kateri prepevajo dan na dan zastonj, jedino samó zato da, slavé svojega vsemogočnega Stvarnika. — Ali se še spominate mile slavčkove pé-sence, katera se je glasila iz bližnjega gozdiča vsakega vzpomladanskega večera, ko ste vi vže ležali v svojej postelji, opravili večerno molitevco, zaželeli svojej mami in očetu: lahko noč, — ali se spominate one pé-sence, katera vas je takó sladko zazibala v mirne sanje? In ko ste bili poletnega jutra sè svojo materjo na polji, ali se še spominate, kakó se je vzdignil iz zlatoklase pšenice ljubezniv ptiček, vzdigoval se više in više v zrak, a iz grla mu je donela vesela, zahvalna pé-senca, je-li se spominate skorjančka? Se li spominate veselega žgoljenja brzih lastovk, ki so si pod hišno streho sezidale lično gnezdece; ali se spominate, kakó so donašale svojim mladičem mušice in drugih drobnih živalic ter so čvrčale od radosti, gledajoč svoje mladiče. Ali se spominate pé-senc rumeno-kljunega kosa, pisanega scínkovca, liščka v rudečem klobučku,